

Butlletí del Consell General

Núm. 9/2008

Casa de la Vall, 5 de març del 2008

SUMARI

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 13*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Convocatòria d'una Sessió Tradicional del Consell General pel dia 14 de març del 2008. *pàg. 19*

5.3 Altres

Publicació d'un Edicte per convocar un concurs nacional per a l'adquisició de diferents aparells informàtics (Hardware), així com la seva instal·lació i posada en funcionament. *pàg. 19*

Publicació d'un Edicte per convocar un concurs nacional per a la contractació de serveis informàtics. *pàg. 20*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 4 de març del 2008, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en data 21 de febrer, sota el títol **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 1 d'abril del 2008, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 de març del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Projecte de la llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal

Exposició de motius

L'adequació de les normes penals als tractats internacionals signats i/o ratificats per Andorra ha fet modificar certs articles de les lleis qualificades 17/2007 i 29/2007 del Codi penal per adaptar la normativa a les necessitats urgents d'homologació internacional del nostre Estat, en especial en matèria de corrupció.

Després de dos anys d'aplicació jurisdiccional del cos punitiu s'ha constatat la necessitat de fer-hi petites modificacions de caràcter tècnic perquè sigui més pràctic i operatiu. També unes modificacions que, en temes puntuals, cal fer en previsió de la ratificació d'altres tractats internacionals, com el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme fet a Nova York el 9 de desembre de 1999 i signat per Andorra el 10 de novembre del 2001.

La necessitat de congruència dels articles modificats amb la resta del cos normatiu ha comportat la nova redacció dels articles recentment modificats de manera que abastin els supòsits de fet delictius que

aspiren a prevenir i castigar els convenis internacionals seguint les exigències de taxativitat i certesa pròpies de qualsevol normativa sancionadora i, en especial, la normativa penal.

Article 1. Modificacions de determinats articles

Es modifiquen els articles 35, 36, 37, 43, 58, 61, 62, 65, 70, 71, 140, 143, 146, 155, 174, 185, 190, 198, 200, 203, 204, 205, 209, 217, 224, 228, 229, 236, 237, 240, 242, 268, 269, 283, 290, 361, 366, 382, 383, 386 bis, 393, 409, 410, 411, 427, 431, 435, 476, 477, 479, 481, 483, 485, 487, 488, 492, 493, 506, 515 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queden redactats com segueix:

Article 35. Penes principals per als delictes majors

Les penes que es poden imposar per delicte major són:

1. Presó fins a vint-i-cinc anys, tret del que disposin les normes relatives a l'acumulació de penes i les penes previstes pel delicte de genocidi i els delictes contra la humanitat.
2. Multa fins a 300.000 euros o fins al quàdruple del perjudici ocasionat o del benefici obtingut o que respectivament es pretenia ocasionar o obtenir amb la comissió del delicte, si era superior, llevat dels casos en què es prevegi expressament un import superior.
3. Inhabilitació fins a vint anys, tret del que disposin les normes relatives a l'acumulació de penes, per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.
4. Prohibició fins a vint anys de contractar amb les administracions públiques.
5. Les que derivin de l'aplicació de les normes de substitució de penes previstes a l'article 65.

Article 36. Penes principals per als delictes menors

Les penes que es poden imposar per delicte menor són:

1. Presó fins a dos anys.
2. Arrest de temps festiu fins a vint-i-quatre caps de setmana o unitats de temps equivalents.
3. Arrest domiciliari fins a sis mesos.
4. Arrest parcial diari fins a sis mesos.
5. Multa fins a 60.000 euros o fins al triple del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o del benefici obtingut o que respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió del delicte, si era superior.

6. Treballs en benefici de la comunitat per un termini no superior a un any, tret del que derivi de l'aplicació de l'article 65.

7. Inhabilitació fins a sis anys per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.

8. Suspensió fins a sis anys per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.

9. Privació del permís de conduir fins a sis anys.

10. Privació del permís d'arma fins a sis anys.

11. Privació de la llicència de caça o pesca fins a sis anys.

12. Prohibició d'emetre xecs o d'utilitzar targetes de crèdit fins a sis anys.

13. Prohibició de contractar amb les administracions públiques fins a sis anys.

14. Les que derivin de l'aplicació de les normes de substitució de penes previstes a l'article 65.

Article 37. Penes principals per a les contravencions penals

Les penes que es poden imposar per contravenció penal són:

1. Arrest de temps festiu fins a vuit caps de setmana o unitats de temps equivalents.

2. Arrest domiciliari fins a un mes.

3. Arrest parcial diari fins a dos mesos.

4. Multa fins a 6.000 euros o fins al doble del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o del benefici obtingut o que respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió de la infracció, si era superior.

5. Treballs en benefici de la comunitat per un termini no superior a un mes.

6. Privació del permís de conduir fins a un any.

7. Privació del permís d'arma fins a un any.

8. Privació de la llicència de caça o pesca fins a tres anys.

9. Prohibició de contractar amb les administracions públiques fins a un any.

10. Suspensió per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis mesos.

11. Amonestació pública o privada.

Article 43. Equivalències i modalitats de compliment

A l'efecte d'aquest capítol, un arrest de temps festiu en el centre penitenciari equival a quatre dies

d'arrest nocturn o parcial diari al centre penitenciari o a quatre dies d'arrest domiciliari.

El tribunal pot acordar que l'arrest parcial diari o de temps festiu es compleixi al domicili. En aquest supòsit, la durada i els límits màxims són del doble dels establerts en els articles 36 i 37 per al compliment d'aquestes dues formes d'arrest en un centre penitenciari.

L'arrest domiciliari o el compliment al domicili de l'arrest parcial diari o de temps festiu es pot complir amb control monitoritzat, sempre que hi hagi el consentiment previ del condemnat i que es faci de forma respectuosa amb la seva intimitat.

Article 58. Acumulació de penes i concurs real d'infraccions

1. Quan s'imposin dues o més penes l'execució de les quals sigui compatible per raó de la seva naturalesa s'han de complir simultàniament.

2. Quan diverses infraccions comeses per una mateixa persona siguin o puguin ser objecte d'un mateix procediment, les penes es compleixen successivament, seguint l'ordre de la seva gravetat, amb els límits següents:

a) La suma de les penes imposades no pot excedir la pena més greu imposada augmentada de la meitat.

b) El màxim de la pena de presó imposable no pot excedir els vint-i-cinc anys o els trenta quan almenys un dels delictes tingui assignada legalment una pena màxima de vint anys o superior.

c) En cas que les penes previstes per a les infraccions siguin de presó i d'arrest, el tribunal només ha d'imposar la pena de presó que correspongui i pot substituir la pena d'arrest d'acord amb el que preveu l'article 65.5.

d) El tribunal pot fer ús de la facultat d'imposar una sola pena per a totes les infraccions si ho considera més beneficiós per al reu.

3. En cas de diverses infraccions objecte de procediments separats, comeses per una mateixa persona, el tribunal ha de tenir en compte les limitacions anteriors, ja sigui en la sentència ja sigui posteriorment mitjançant resolució raonada.

Article 61. Suspensió condicional simple

1. En la mateixa sentència o per resolució posterior raonada, el tribunal pot acordar la suspensió de l'execució de les penes privatives o restrictives de llibertat imposades als condemnats la suma de les quals no sigui superior a cinc anys, sempre que no hi hagi apreciat reincidència i a condició que el reu no torni a delinquir durant el temps de suspensió fixat pel tribunal i hagi fet front a la responsabilitat civil en la mesura que sigui possible.

2. El termini de la suspensió no pot excedir quatre anys en els delictes majors dolosos i dos anys en els delictes imprudents i els delictes menors dolosos.

Article 62. Suspensió condicional qualificada

1. En el moment de dictar sentència o en resolució posterior raonada, el tribunal pot suspendre l'execució de les penes privatives o restrictives de llibertat imposades als condemnats la suma de les quals no sigui superior a cinc anys, sempre que la condemna no es dicti en rebel·lia i que no es tracti d'un delinqüent habitual; a més de les condicions generals a què s'ha fet esment en l'article anterior, la suspensió és condicionada pel compliment per part del condemnat d'una o diverses de les obligacions següents:

- a) Indemnització, reparació o compensació, segons els mitjans a l'abast, a la víctima del delicte.
- b) Pagament regular de pensions alimentàries.
- c) Seguiment d'un tractament mèdic o psicològic determinat.
- d) Abstenció total o parcial de conduir vehicles automòbils amb privació del permís de conduir.
- e) Abstenció d'assistir a llocs públics determinats.
- f) Abstenció de residir en un lloc determinat.
- g) Abstenció de contactar amb la víctima en la forma definida a l'article 51.
- h) Prohibició de consumir begudes alcohòliques en establiments o llocs públics.
- i) Obligació de romandre al domicili durant hores determinades, amb control monitoritzat o sense.
- j) Presentació periòdica al tribunal o a l'organisme que el tribunal determini.
- k) Justificació d'ocupació laboral regular.
- l) Obligació de romandre al Principat amb retenció de la documentació d'identitat i el passaport, si escau, amb control monitoritzat o sense.
- m) Realització de treballs en benefici de la comunitat, amb l'acord del condemnat.
- n) Abstenció d'usar armes, amb privació del permís d'armes i de la seva possessió, si escau.

2. Les mesures de control monitoritzat no poden adoptar-se sense el consentiment previ de la persona interessada. Les despeses generades, telefòniques o d'una altra mena, van a càrrec de la persona interessada, llevat del cas que no disposi de recursos econòmics suficients.

3. El tribunal fixa el període de la suspensió, que no pot excedir els quatre anys, ateses les circumstàncies del fet, l'extensió de la pena imposada i les circumstàncies personals del condemnat. El tribunal

ha de fixar les condicions de compliment de les obligacions esmentades.

Article 65. Substitució de penes

1. En cas d'imposar-se una pena de presó de durada inferior a tres mesos, el tribunal ha de substituir-la automàticament en la mateixa sentència per pena d'arrest fins als màxims previstos en l'article 36.

2. El tribunal, en el moment de dictar sentència o posteriorment, a instància de part i mitjançant aute raonat, pot substituir les penes imposades de presó fins a un any per una pena d'arrest a complir en un centre penitenciari, de manera que dos dies de presó equivalen a un arrest de temps festiu o a quatre dies d'arrest parcial diari, sense subjectar-se als límits dels articles 36 i 37.

3. El tribunal, en el moment de dictar sentència o posteriorment, a instància de part i mitjançant aute raonat, pot substituir les penes imposades de presó o el ròssec que resti per complir fins a cinc anys per la pena d'expulsió fins al màxim de quinze anys. En cas que l'expulsat entri en territori andorrà dins el termini fixat, haurà de complir la pena que havia estat substituïda.

4. El tribunal també pot, raonadament, substituir les penes imposades de presó fins a tres anys per una pena de treballs en benefici de la comunitat, de manera que dos dies de treballs en benefici de la comunitat equivalen a un dia de presó. Si el total d'hores setmanals treballades és igual a 40, un dia de treball en benefici de la comunitat equival a un dia de presó.

5. El tribunal també pot substituir, raonadament, les penes d'arrest per la de treballs en benefici de la comunitat d'acord amb les regles següents:

- a) Un dia d'arrest domiciliari equival a un dia de treballs en benefici de la comunitat.
- b) Dos dies d'arrest parcial diari equivalen a un dia de treballs en benefici de la comunitat.
- c) Un arrest de temps festiu equival a dos dies de treballs en benefici de la comunitat.

Article 70. Comís dels instruments, efectes i guanys

En el moment de dictar sentència condemnatòria i en els altres supòsits previstos al Codi de procediment penal, el tribunal ha d'acordar el comís dels instruments utilitzats o que s'anaven a utilitzar per a la comissió de la infracció, del producte obtingut i dels beneficis que se n'hagin derivat i de la seva eventual transformació posterior.

En cas que els productes del delicte no puguin ser localitzats o no puguin ser repatriats de l'estranger, el tribunal pot acordar el comís de l'equivalent d'aquests productes.

No poden ser objecte de comís els béns pertanyents a un tercer no responsable que els hagi adquirit legalment.

El tribunal pot no acordar el comís o acordar-lo parcialment en cas que els instruments, el producte obtingut o els seus beneficis es trobin confosos amb béns i drets de provenença lícita, o si els guanys o els instruments són de comerç lícit i no tenen proporció amb la naturalesa o la gravetat de la infracció, o quan altres raons així ho aconsellin.

Article 71. Altres conseqüències

1. El tribunal pot imposar raonadament, en el moment de dictar sentència condemnatòria o en els altres supòsits previstos al Codi de procediment penal, les mesures següents:

- a) Dissolució de la societat, l'associació o la fundació.
 - b) Suspensió de les activitats de la societat, l'associació o la fundació per un termini màxim de sis anys.
 - c) Tancament de l'empresa, dels seus locals o establiments, amb caràcter temporal o definitiu.
 - d) Multa a la societat, l'associació o la fundació de fins a 300.000 euros, o fins al quàdruple del benefici obtingut o que es pretenia obtenir amb la comissió del delictes, si era superior en el cas de comissió dels delictes majors contra l'ordre socioeconòmic, de corrupció, tràfic d'influències, terrorisme i finançament del terrorisme i blanqueig de diners o valors. El tribunal determina l'extensió de la multa d'acord amb la gravetat de la infracció, el patrimoni de la societat associació o fundació i l'impacte sobre els proveïdors i els drets dels treballadors.
 - e) Nomenament d'administració judicial de l'empresa o la societat.
 - f) Publicació de la sentència. Les despeses de publicació són, en aquest cas, a càrrec del condemnat.
 - g) Privació del dret de la persona física o jurídica de contractar amb les administracions públiques.
2. L'adopció de les mesures esmentades als apartats a), b), c), i d) anteriors requereix la intervenció com a part en el procés, amb els mateixos drets reconeguts per la llei al responsable civil, del representant legal de la persona jurídica, o de la persona que designin els seus òrgans competents, a partir del moment en què s'incoa el sumari o les diligències prèvies.

Article 140. Amenaces condicionals d'un mal constitutiu de delictes

1. Qui amenaci una persona de causar un mal constitutiu d'un delictes major o d'un delictes contra la integritat física exigint qualsevol condició, lícita o il·lícita, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.
2. Si l'amenaça és de mort i està feta reiteradament, o amb arma o amb un mitjà que doni a entendre una fermesa en la intenció, la pena ha de ser d'un a cinc anys de presó.
3. Les penes previstes anteriorment s'han d'imposar en la seva meitat inferior si l'autor no ha aconseguit el seu propòsit.

Article 143. Amenaces no condicionals

Qui, sense exigir condició, amenaci una persona de cometre contra ella, contra algú de la seva família o contra una persona amb qui tingui vinculació íntima, un delictes contra la vida o la integritat física o un delictes major del qual es derivi un risc contra la vida de les persones, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys o d'arrest.

Si l'amenaça és de mort i està feta reiteradament, o amb arma o amb un mitjà que doni a entendre una fermesa en la intenció, la pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior.

Article 146. Agressions qualificades

1. L'agressió sexual ha de ser castigada amb pena de presó de dos a set anys en els supòsits de l'article 144 i amb pena de presó de sis a quinze anys en els de l'article 145, quan en el fet hi concorri alguna de les circumstàncies següents:
 - a) Executar el fet en grup, concurrent-hi dues o més persones.
 - b) Ser el culpable ascendent, descendent o germà de la víctima o persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.
 - c) Ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia, incapacitat o situació. En tot cas es considera que la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat quan tingui una edat inferior a catorze anys. En aquest supòsit les penes s'apliquen en la seva meitat superior.
 - d) Quan en atenció a la naturalesa de la conducta sexual, els mitjans emprats, les circumstàncies específiques o qualsevol altre motiu, l'agressió sexual tingui un caràcter especialment degradant i vexatori per a la víctima.
 - e) Quan, mitjançant l'agressió, es posi en perill la vida o la integritat física de la víctima.
2. La temptativa és punible.

Article 155. Utilització de menors i incapaços per a la pornografia

1. Qui capti imatges d'un menor d'edat o d'un incapaç amb la intenció de produir material pornogràfic ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any.

La temptativa és punible.

2. Qui utilitzi un menor o un incapaç amb finalitats pornogràfiques o exhibicionistes i qui produeixi, vengui, distribueixi, difongui, cedeixi o exhibeixi per qualsevol mitjà material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors, reals o amb aparença de realitat, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.

3. La temptativa és punible.

4. Qui posseeixi material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors, reals o amb aparença de realitat, ha de ser castigat amb pena d'arrest. Si es posseeix amb la finalitat de vendre'l o divulgar-lo, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys.

5. Quan el culpable de qualsevol de les infraccions previstes en aquest article obtingui un profit econòmic, a més de les penes previstes s'ha d'imposar multa fins a 30.000 euros.

Article 174. Injúria

Qui injuriï una persona greument o amb publicitat o qui injuriï lleument o greument una autoritat o un funcionari per raó o en ocasió de l'exercici del seu càrrec ha de ser castigat amb pena d'arrest.

És injúria l'acció executada o l'expressió proferida amb menyspreu d'una persona.

Article 185. Qualificació per la revelació

1. S'ha d'imposar pena d'un a quatre anys de presó si es revelen a tercers les dades o els fets descoberts a què fa referència l'article 182.

2. S'ha d'imposar pena de dos a cinc anys de presó si es revelen o se cedeixen a tercers les dades o els fets descoberts o les imatges captades a què fa referència l'article 183.

3. S'ha d'imposar pena de tres a sis anys de presó si es revelen, se cedeixen o es transmeten a tercers les dades personals automatitzades a què fa referència l'article 184.

4. La temptativa és punible.

Article 190. Violació de secrets en l'àmbit laboral

Qui reveli secrets aliens de caràcter personal, dels quals tingui coneixement per raó d'ofici o de les seves relacions laborals, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

No queda compresa en aquest article la comunicació d'informació d'acord amb les obligacions legalment previstes ni, en tot cas, la informació privada facilitada amb finalitat de garantia entre els administradors d'un establiment bancari o financer del Principat, relativa estrictament als crèdits acordats o als riscos assumits a un dels seus clients.

Article 198. Furt qualificat

1. El delicte de furt ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys si hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la cosa sostreta tingui valor històric, artístic o cultural o especial significació per al desenvolupament científic o tecnològic.

b) Que el valor de la cosa sigui superior a 6.000 euros.

c) Que es cometi aprofitant-se del desemparament de la víctima.

d) Que posi la víctima en una situació econòmica difícil per atendre les seves necessitats o les de la seva família.

e) Que es cometi amb abús de confiança.

2. La temptativa és punible.

Article 200. Concepte de claus falses

A l'efecte del que disposa l'article anterior es consideren claus les targetes magnètiques, perforades o d'un altre tipus, i els comandaments o mitjans d'obertura a distància. Al mateix efecte es consideren claus falses els instruments no destinats pel propietari o persona autoritzada a obrir el pany.

Article 203. Robatori qualificat

1. El robatori ha de ser castigat amb pena de presó de tres a nou anys:

a) Quan el culpable faci ús d'una arma o de mitjans perillosos de manera que pugui posar en perill la vida o la integritat física de les persones.

b) Quan s'executi en grup organitzat de tres o més persones de les quals almenys una porti una arma.

2. La temptativa és punible.

Article 204. Furt d'ús de vehicles

Qui, sense autorització del propietari, sostreu o utilitza un vehicle automòbil de valor superior a 2.000 euros, sense ànim d'apropiar-se'l, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 6.000 euros.

El tribunal pot dispensar la pena anterior si el culpable ha restituit el vehicle en el termini de 24 hores després de la sostracció, tenint en compte els mòbils i les altres circumstàncies del fet.

Article 205. Furt impropï

Qui, amb ànim de lucre i sent-ne el propietari o amb el seu consentiment, sostreu una cosa moble de valor superior a 600 euros de qui la té legítimament en penyora o com a dipositari per raó d'embargament o administració judicial, ha de ser castigat amb pena de multa fins al triple del valor de la cosa.

Article 209. Estafa qualificada

1. El delictes d'estafa ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys en els casos següents:

- a) Que tingui com a objecte l'habitatge o altres béns de primera necessitat o d'utilitat social reconeguda.
- b) Que es faci amb simulació de plet o ús d'un altre frau processal.
- c) Que es faci mitjançant xec, targeta de crèdit o de dèbit, pagaré, lletra de canvi en blanc o negoci canviari fictici.
- d) Que es realitzi demanant fons amb finalitats humanitàries o caritatives.
- e) Que el perjudici tingui un valor superior a 6.000 euros.
- f) Que la defraudació posi la víctima en una situació econòmica difícil per atendre les seves necessitats i les de la seva família.

2. El tribunal pot imposar a més en aquests supòsits, tenint en compte les circumstàncies del fet i del culpable, una pena de multa fins al quàdruple del perjudici patrimonial causat.

3. La temptativa és punible.

Article 217. Receptació habitual de contravencions penals

Qui amb ànim de lucre i amb coneixement de la comissió de fets constitutius de contravenció penal contra el patrimoni, habitualment adquireixi o transmeti a un tercer els seus efectes, ha de ser castigat amb pena d'arrest.

Article 224. Tipus privilegiat

Qui causa un dany d'un import superior a 600 euros i que no excedeixi de 3.000 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins al triple del dany causat i/o amb pena de treballs en benefici de la comunitat per un període no superior a quatre mesos.

En cas de concórrer alguna de les circumstàncies previstes al punt 2 de l'article anterior, s'ha d'imposar pena d'arrest o treballs en benefici de la comunitat per un període no superior a vuit mesos.

Article 228. Concursos i subhastes públics

1. Han de ser castigats amb pena de presó d'un a quatre anys i inhabilitació especial fins a sis anys per licitar en una subhasta o concurs públic, ja sigui judicial ja sigui d'entitats públiques:

- a) Qui demani premi o promeses per no prendre part en un concurs o subhasta públic.
- b) Qui mitjançant amenaces, premis, promeses o qualsevol altre mitjà intenti que un tercer no prengui part en una subhasta o concurs públic.
- c) Els que es posin d'acord per alterar el preu d'adjudicació o perquè la subhasta o concurs quedi desert.

2. Si es tracta d'una subhasta o concurs de qualsevol entitat pública, es pot imposar, a més, la privació del dret de contractar amb les administracions públiques fins a sis anys a l'autor o a la persona física o jurídica que representa.

Article 229. Delictes contra la propietat intel·lectual

Ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys i multa fins al triple del benefici obtingut qui, amb ànim de lucre i en perjudici de tercer, reproduceixi, copii, distribueixi o comuniqui públicament, totalment o parcialment, una obra literària, artística, científica o qualsevol altra protegida per la llei, o la seva transformació, interpretació o execució artística fixada en qualsevol suport o comunicada a través de qualsevol mitjà, sense l'autorització del titular o el cessionari de qualsevol dret de propietat intel·lectual.

En els supòsits de gravetat especial el tribunal pot imposar la pena d'un a quatre anys de presó i, endemés, el tancament temporal o definitiu de l'establiment del condemnat i/o la publicació de la sentència.

Article 236. Indicacions enganyoses

El fabricant, distribuïdor o comerciant que ofereixi en el mercat productes o serveis amb indicacions o representacions falses, enganyoses o que puguin produir error sobre la naturalesa, la composició o la qualitat substancial dels productes o serveis oferts ha de ser castigat amb pena d'arrest. El tribunal pot imposar així mateix la pena de multa fins a 12.000 euros.

Article 237. Engany al consumidor

Qui cobri al consumidor quantitats superiors a les que corresponen pels productes o pels serveis oferts, mitjançant l'alteració o la manipulació d'aparells automàtics de mesura, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys o d'arrest. El tribunal pot

imposar així mateix la pena de multa fins a 12.000 euros.

Article 240. Administració deslleial d'una empresa

Els administradors de fet o de dret de qualsevol societat o empresa que en benefici propi o d'un tercer, aprofitant-se de les funcions pròpies del seu càrrec, realitzin operacions abusives que comprometin la competitivitat de la societat o empresa, han de ser castigats amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

Quan els fets anteriors hagin estat comesos com a conseqüència d'haver demanat o rebut, personalment o per persona interposada, avantatges avaluables econòmicament o de l'acceptació, oferiment o promesa per part de l'administrador de fet o de dret, en benefici propi o d'un tercer, en el marc de l'activitat ordinària de la societat o empresa, la pena prevista s'ha d'imposar en la seva meitat superior.

Article 242. Xec sense provisió

1. Ha de ser castigat amb pena d'arrest i prohibició d'emetre xecs fins a sis anys:

- a) Qui doni o lliuri per qualsevol concepte un xec per import superior a 3.000 euros sabent que no té provisió de fons suficients i disponibles o autorització per girar en descobert o que, al moment de la presentació, no podrà ser pagat.
- b) Qui, havent lliurat el xec, retiri o bloquegi tota o una part de la provisió de fons, o doni contraordre impedit el pagament, llevat que el xec hagi estat perdut o sostret.

2. Queda exempt de pena qui satisfà l'import del xec dins els deu dies següents a la data en què li hagi estat comunicada la presentació de querella.

3. Per a la persecució d'aquest delictes és necessària la interposició de querella del perjudicat.

4. La responsabilitat civil comprèn la condemna al pagament de l'import del taló, tret que el tribunal opti perquè aquesta qüestió sigui resolta, si escau, pels tribunals civils.

Article 268. Conducció sota l'efecte de drogues

1. Qui condueixi un vehicle automòbil en un estat del qual es pugui derivar un perill concret per al trànsit a causa del consum de drogues o substàncies d'efectes anàlegs, o amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'8 g/l de sang, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest, i privació del permís de conduir fins a tres anys.

2. Qui condueixi un vehicle automòbil de transport col·lectiu amb passatgers, un vehicle automòbil d'un pes total màxim superior a 3.500 quilograms, un tren

o una aeronau, en un estat del qual es pugui derivar un perill per al trànsit a causa del consum de drogues o substàncies d'efectes anàlegs, o amb un grau d'alcoholèmia superior a 0'5 g/l de sang, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys i privació del permís de conduir fins a quatre anys. El tribunal també pot imposar la pena d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a quatre anys.

Article 269. Refús de sotmetre's a la prova

Qui refusi sotmetre's a la prova de control de tòxics o d'alcoholèmia quan sigui legítimament requerit per un agent de l'autoritat i no accepti sotmetre's a una prova d'anàlisi de sang, ha de ser castigat amb pena de privació del permís de conduir fins a tres anys i fins a quatre anys en el supòsit del punt segon de l'article anterior.

Article 283. Tipus qualificat

1. Les conductes previstes en l'article anterior han de ser castigades amb pena de presó de quatre a deu anys i multa fins al quàdruple en el primer cas i de presó de tres a sis anys i multa fins al triple en el segon, si hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que es tracti de gran quantitat de droga.
- b) Que la droga es faciliti a menors d'edat o incapaços.
- c) Que la droga es difongui en centres docents, d'esbarjo, assistencials o penitenciaris.
- d) Que la substància estigui manipulada o adulterada de tal manera que augmenti el perill per a la salut.
- e) Que la substància es faciliti a persones sotmeses a un tractament de deshabituació o rehabilitació.
- f) Que el culpable pertanyi a una organització que tingui com a finalitat difondre aquestes substàncies.
- g) Si concorren dues o més de les circumstàncies anteriors o si el culpable exerceix una posició de poder de dret o de fet en l'organització, el tribunal pot imposar, sempre que es tracti d'actes de tràfic a gran escala, pena de presó de vuit a setze anys en el primer cas de l'article anterior i de presó de sis a dotze anys en el segon, a més de les penes pecuniàries previstes. El tribunal pot acordar en aquest supòsit, a més, alguna de les mesures previstes en l'article 71.

2. La temptativa és punible.

Article 290. Tipus qualificat

1. S'ha d'imposar pena de presó de dos a cinc anys, multa fins a 120.000 euros i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys, sense perjudici de les penes que puguin correspondre

d'acord amb altres preceptes d'aquest Codi, quan en la comissió de qualsevol dels fets descrits a l'article anterior hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

Que derivi d'una activitat comercial o industrial clandestina i mancada de les autoritzacions corresponents.

Que s'hagi falsejat o amagat a l'administració competent informació de l'activitat sobre aspectes ambientals rellevants i directament relacionats amb els fets descrits a l'article anterior.

Que s'hagi produït un perill efectiu, greu i de caràcter col·lectiu per a l'equilibri o les condicions de la flora, els espais naturals, la fauna o la salut de les persones.

2. La temptativa és punible.

Article 361. Altres conseqüències del delict

El tribunal pot acordar qualsevol de les mesures previstes en els articles 70 i 71 amb relació a l'associació il·lícita.

Als culpables que siguin autoritat o funcionari i hagin obrat amb abús del seu càrrec els ha de ser imposada, a més a més, una pena d'inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic fins a deu anys.

Article 366. Col·laboració amb terrorista

1. Qui, sense realitzar les conductes previstes a l'article anterior i sense incórrer en autoria o complicitat amb els actes terroristes, consumats o intentats, realitzi actes de col·laboració amb les activitats o les finalitats d'un terrorista o d'un grup terrorista, ha de ser castigat amb pena de presó de dos a cinc anys.

2. Són actes de col·laboració:

La informació o la vigilància de persones, béns o instal·lacions.

La construcció, la preparació, la cessió o la utilització d'allotjaments o dipòsits.

L'ocultació o el trasllat de persones vinculades amb bandes armades, organitzacions o grups terroristes.

L'organització de pràctiques d'ensinistrament o assistència a aquestes pràctiques.

En general, qualsevol altra forma de gravetat equivalent de cooperació, ajuda o mediació amb les activitats d'un grup terrorista.

Article 382. Altres subjectes de la corrupció

El que preveuen els dos articles anteriors amb relació a l'autoritat o al funcionari és també aplicable als supòsits en què les conductes descrites es verifiquin sobre o per funcionaris estrangers i internacionals o

un membre d'una assemblea parlamentària internacional o supranacional.

Igualment és aplicable als jurats, àrbitres, perits, intèrprets o qualsevol persona que participi en l'exercici de la funció pública, substituint la pena d'inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic per la d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec quan escaigui.

Article 383. Corrupció judicial

1. El batlle o el magistrat que, amb profit propi o d'un tercer, demani o rebi, personalment o per persona interposada, avantatges avaluables econòmicament o accepti oferiment o promesa per realitzar o ometre un acte propi del seu càrrec ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al triple del valor de l'avantatge i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic fins a sis anys.

2. El particular que ofereixi, lliuri o prometi al batlle o al magistrat avantatges avaluables econòmicament perquè realitzi un dels actes descrits a l'apartat anterior ha de ser castigat amb pena d'arrest, multa fins al triple del valor de l'avantatge i prohibició de contractar amb les administracions públiques fins a quatre anys.

Article 386 bis. Conseqüències accessòries

En relació amb les infraccions previstes en aquest capítol el tribunal ha d'imposar, endemés de les penes previstes, les mesures següents:

a) El comís del producte obtingut, en els termes previstos a l'article 70.

b) Les altres conseqüències, referides a les persones físiques o a les persones jurídiques, esmentades a l'article 71 que corresponguin.

Article 393. Abús d'informació privilegiada per part d'una autoritat o un funcionari

1. L'autoritat o el funcionari que faci ús d'un secret del qual tingui coneixement per raó del seu ofici o càrrec, o d'una informació privilegiada, amb ànim d'obtenir un benefici econòmic per a ell o un tercer, ha de ser castigat amb pena de multa fins al triple del benefici perseguit, obtingut o facilitat i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic fins a quatre anys. Si s'obté el benefici s'han d'imposar les penes en la seva meitat superior.

2. Si en resulta un perjudici greu per a la causa pública o per a tercers, la pena ha de ser de presó d'un a quatre anys i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic fins a sis anys.

3. A l'efecte d'aquest Codi, s'entén per informació privilegiada tota informació de caràcter concret que

es tingui exclusivament per raó del càrrec i que encara no hagi estat notificada, publicada o divulgada.

Article 409. Blanqueig de diners o valors

1. Qui adquireixi o transmeti diners, béns o valors o cometi activament o omissivament un acte per ocultar-ne el seu origen, o per ocultar-los o llur contrapartida, provenint de qualsevol delictes major que tingui assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos, o de qualsevol delictes relatiu a la prostitució, a la concussió i a les exaccions il·legals, a la corrupció i tràfic d'influències o al tràfic il·legal de drogues tòxiques, coneixent-ne la procedència, i sense haver estat condemnat com a autor o com a còmplice, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys i multa fins al triple del seu valor.

La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.

2. Qui per imprudència greu realitzi les conductes descrites al paràgraf anterior serà castigat amb pena de fins a un any de presó.

Article 410. Tipus qualificat

1. S'ha d'imposar pena de presó de tres a vuit anys quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan el delictes es cometi mitjançant grup organitzat.
- b) Quan el subjecte obri amb habitualitat.
- c) Quan l'autor del blanqueig actuï dins el marc d'un establiment bancari o financer, d'una agència immobiliària o d'una companyia d'assegurances. En aquest cas el tribunal pot imposar, a més, la pena d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a deu anys.

2. La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.

Article 411. Conseqüències accessòries

El tribunal ha d'imposar, així mateix, una o diverses de les mesures següents:

1. Comís del producte del delictes en els termes previstos a l'article 70.
2. Dissolució de l'organització o clausura definitiva dels seus locals o establiments oberts al públic.
3. Suspensió de les activitats de l'organització, o clausura dels seus locals o establiments oberts al públic per un període no superior a cinc anys.
4. Prohibició de realitzar les activitats, operacions mercantils o negocis, mitjançant l'exercici dels quals s'hagi facilitat o encobert el delictes, per temps no superior a cinc anys.

5. Multa en els termes previstos a l'article 71.

Article 427. Obstaculització d'execució de resolucions judicials

1. Qui mitjançant força en les coses o vies de fet obstaculitza l'execució d'una resolució judicial, ha de ser castigat amb pena d'arrest.

La temptativa és punible.

2. L'incompliment reiterat de resolucions judicials referents a la guarda i custòdia de menors, la privació injustificada i reiterada del dret de visites establert a favor del familiar que no en té la custòdia, o l'impagament reiterat de pensions alimentàries a familiars ha de ser castigat amb la mateixa pena. En supòsits d'especial gravetat el tribunal, valorant les circumstàncies atenuants i agreujants concurrents i, en general, la gravetat del fet i les circumstàncies personals, pot imposar, excepcionalment, pena de presó fins a un any.

Article 431. Creació i posada en circulació de moneda inautèntica

1. Ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys i amb multa fins al triple del valor aparent de la moneda:

- a) Qui confeccioni moneda inautèntica amb intenció de posar-la o que sigui posada en circulació. A l'efecte d'aquesta secció es considera també moneda inautèntica la fabricada en instal·lacions o amb materials lícits, però sense les degudes autoritzacions.
- b) Qui alteri moneda ja emesa, variant el seu valor aparent o fent desaparèixer els signes d'inutilització, amb intenció de posar-la o que sigui posada en circulació.
- c) Qui, havent rebut la moneda amb coneixement de la seva inautenticitat, la posi en circulació.

La temptativa és punible.

2. Ha de ser castigat amb pena de tres mesos a tres anys de presó i amb multa fins al doble del valor aparent de la moneda:

- a) Qui, sense haver participat en les conductes descrites a l'apartat primer, havent rebut moneda coneixent-ne la inautenticitat, la posseeixi amb la finalitat de posar-la o que sigui posada en circulació.
- b) Qui, sense haver participat en les conductes descrites a l'apartat primer, havent rebut moneda coneixent-ne la inautenticitat, la introdueixi en territori andorrà amb la finalitat de posar-la o que sigui posada en circulació.
3. Qui realitzi alguna de les conductes previstes als apartats anteriors ha de ser castigat, en el cas de l'apartat primer, amb pena de presó de tres a vuit anys i multa fins al sextuple del valor aparent de la

moneda, i en el cas de l'apartat segon, amb pena de presó de dos a cinc anys i multa fins al quintuple del valor aparent de la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan l'autor pertanyi a una organització dedicada a la creació o a la posada en circulació de moneda alterada.
- b) Quan es dediqui habitualment a aquestes activitats.
- c) Quan la quantitat de moneda inautèntica sigui suficient per desestabilitzar el sistema econòmic del país.

4. Qui, havent rebut moneda falsa sense tenir-ne coneixement, la posi en circulació després de conèixer la seva inautenticitat, ha de ser castigat amb arrest i multa fins al doble del valor aparent de la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que es tracti d'una quantitat superior a 600 euros.
- b) Que s'actui en grup.

Article 435. Creació, ús i comercialització de document inautèntic

1. Qui, amb la finalitat que sigui introduït al tràfic jurídic, crea un document atribuint-lo a qui no l'ha emès, o altera un document emès per una altra persona en algun element essencial, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys. Si es tracta de document públic o un títol valor ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, sempre que no constitueixi delictes de falsedat de moneda.

2. La utilització o la comercialització d'aquesta classe de documents ha de ser castigada amb les mateixes penes previstes a l'apartat anterior.

3. La possessió de document públic o un títol valor inautèntic, amb la finalitat que sigui introduït al tràfic jurídic, ha de ser castigada amb pena de presó fins a un any, sempre que no constitueixi delictes de falsedat de moneda.

Article 476. Maltractament i lesions doloses

1. Qui maltracti corporalment de manera lleu o agredeixi físicament una persona ha de ser castigat amb pena d'arrest.
2. Amb la mateixa pena ha de ser castigat qui produeixi una lesió a una persona no definida com a delictes per aquest Codi.
3. Si els fets es cometen contra una de les persones definides a l'article 114, la pena d'arrest no es pot complir mai en règim d'arrest domiciliari.
4. La temptativa és punible.

Article 477. Lesions per imprudència

1. Qui per imprudència greu produeixi una lesió a una persona no definida com a delictes per aquest Codi ha de ser castigat amb pena de multa fins a 6.000 euros.
2. Qui per imprudència lleu produeixi una de les lesions previstes com a delictes, ha de ser castigat amb pena de multa fins a 3.000 euros.
3. Quan la lesió es produeixi utilitzant un vehicle automòbil o una arma de foc, s'ha d'imposar a més, respectivament, la pena de privació del permís de conduir o la de privació del permís d'arma fins a tres mesos.

Article 479. Difamació lleu

Qui cometi difamació contra una persona sense que atempti greument contra la seva autoestima o la seva reputació, ha de ser castigat amb pena d'arrest.

Per a la persecució de la difamació cal, en tot cas, querella de la persona ofesa pel delictes o del representant legal. Són, a més, aplicables a aquestes contravencions penals les disposicions previstes en els articles 174 a 181 d'aquest Codi.

Article 481. Furt

1. Qui comet furt d'un valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins al doble del valor de la cosa furtada. La temptativa és punible.
2. Qui, sense ànim d'apropiar-se'l, sostreu o utilitza un vehicle automòbil aliè d'un valor no superior a 2.000 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 600 euros.
3. Qui comet furt impropï d'una cosa de valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena de multa fins al doble del valor de la cosa.

Article 483. Receptació no habitual de contravencions penals

Qui amb ànim de lucre i amb coneixement de la comissió de fets constitutius de contravenció penal contra el patrimoni, adquireixi o transmeti a un tercer els seus efectes, ha de ser castigat amb pena de multa fins al doble del valor de l'efecte.

La pena prevista en aquest article ha d'aplicar-se encara que l'autor o el còmplice de la infracció de la qual provinguin els efectes aprofitats sigui una persona desconeguda, sigui irresponsable o estigui personalment exempt de pena.

Article 485. Danys per imprudència

Qui causa un dany per imprudència ha de ser castigat amb pena de multa fins al doble del dany causat, sense que en cap cas pugui superar la

quantitat de 600 euros. Quan el dany es produeixi utilitzant un vehicle automòbil, s'ha d'imposar a més la pena de privació del permís de conduir fins a tres mesos si es tracta d'imprudència greu o fins a un mes si es tracta d'imprudència lleu.

Qui per imprudència greu causa danys informàtics ha de ser castigat amb pena de multa fins a 600 euros.

Per a la persecució d'aquestes infraccions és necessària la interposició de querella del perjudicat.

Article 487. Xec sense provisió

1. Qui doni o lliuri un xec sense provisió per valor no superior a 3.000 euros, en les condicions exigides a l'apartat 1 de l'article 242, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins al doble del valor consignat en el taló. S'ha d'imposar, a més, la pena de prohibició d'emetre xecs fins a un any.

2. Queda exempt de pena qui satisfà l'import del xec dins els deu dies següents a la data en què se li ha comunicat la presentació de querella.

3. Per a la persecució d'aquesta infracció és necessària la interposició de querella del perjudicat.

4. La responsabilitat civil comprèn la condemna al pagament de l'import del taló tret que el tribunal opti perquè aquesta qüestió sigui resolta, si escau, pels tribunals civils.

Article 488. Ús fraudulent de targeta de crèdit

Qui faci ús fraudulent de targeta de crèdit o de dèbit per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins al doble del perjudici ocasionat.

El tribunal pot condemnar, quan sigui el cas, a la indemnització del perjudici causat amb l'ús indegut de la targeta, tret que opti perquè aquesta qüestió sigui resolta pels tribunals civils.

Article 492. Caça il·legal

Ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 1.500 euros qui caci il·legalment. El tribunal pot imposar així mateix la pena de privació del permís d'arma o de la llicència de caça.

a) Utilitzi per caçar llaços de tota mena, xarxes, branques amb lliga, hams, fures o altres mitjans o mètodes similars.

b) Caci tenint la llicència de caça retirada per resolució administrativa ferma.

c) Caci fora de temporada.

d) Caci de nit sense autorització.

e) Caci en vedat de caça sense autorització.

f) Porti qualsevol arma en vedat de caça sense autorització, exceptuant els llocs habitats, les carreteres generals i les carreteres secundàries incloses en el vedat de caça.

Article 493. Pesca il·legal

Ha de ser castigat amb pena de multa fins a 1.500 euros qui:

a) Utilitzi filat, esparver, forquilla, arpó, arma de foc, explosius, aparells elèctrics o amb piles o bateries, verins, soporífers o qualsevol altre mitjà o mètode d'eficàcia destructiva similar per pescar.

b) Pesqui a mà o embrutant o eixugant les aigües.

El tribunal pot imposar així mateix la pena de privació de la llicència de pesca.

Article 506. Omissió de denúncia

Qui no denunciï a l'autoritat un delictes dels compresos als títols I i III, al títol IV o al capítol I del títol VII, del llibre segon d'aquest Codi, ha de ser castigat amb pena de multa fins a 3.000 euros.

No és punible l'omissió de denúncia quan aquesta denúncia perjudiqui l'omitent, el seu cònjuge o persona unida a ell per situació de fet equivalent, o els seus ascendents, descendents o germans per naturalesa o adopció.

Article 515. Perseguitabilitat

Les contravencions penals previstes en l'article 477 i totes les del títol II, a excepció de les previstes als articles 485, 487 i 488, són solament perseguibles amb denúncia prèvia de la part ofesa o del representant legal.

Article 2. Addicions de determinats articles

Es creen els articles 118 bis, 143 bis, 366 bis, 366 tercer i 385 bis que queden redactats com segueix:

Article 118 bis. Utilització temerària d'arma de foc

Qui faci ús d'una arma de foc amb temeritat manifesta i posi efectivament en perill concret la vida o la salut de les persones ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys i privació del permís d'arma fins a sis anys.

El tribunal també pot imposar la pena d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a quatre anys.

Article 143 bis. Circumstància agreujant

En els delictes previstos en aquest capítol constitueix circumstància agreujant el fet que la víctima sigui una de les persones definides a l'article 114.

Article 366 bis. Finançament del terrorisme

1. Qui, sense realitzar les conductes previstes a l'article 365 i sense incórrer en autoria o complicitat amb els actes terroristes, consumats o intentats, realitzi actes de finançament del terrorisme ha de ser castigat amb pena de presó de dos a cinc anys.

La temptativa i la conspiració són punibles.

2. A l'efecte d'aquest article s'entén per finançament:

Qualsevol actuació que, pel mitjà que sigui, directament o indirectament, il·lícitament i deliberadament, consisteixi en la provisió o reunió de fons amb la intenció que s'utilitzin o sabent que seran utilitzats, en tot o en part, al Principat o a l'estranger:

- Per un grup terrorista o per un terrorista.
- Per cometre un o diversos actes terroristes.
- Per cometre una de les conductes descrites als articles 466 i 467 sobre qualsevol persona protegida, amb la finalitat d'intimidat, en ocasió del conflicte armat, una població o a obligar un govern o una organització internacional que acompleixi o s'abstingui d'acomplir un acte qualsevol.

3. A l'efecte d'aquest article s'entén per fons:

Els actius financers, els béns de tota natura, materials o immaterials, mobles o immobles, adquirits per qualsevol mitjà, lícit o il·lícit, i els documents, títols o instruments jurídics de qualsevol forma, fins i tot l'electrònica o digital, que certifiquen un dret de propietat o un interès sobre els mateixos, especialment però no exclusivament, els havers i crèdits bancaris, els xecs de viatge, els xecs bancaris, les ordres de pagament, les accions, els títols valors, les obligacions, les lletres de canvi i de crèdit.

4. S'ha d'imposar pena de presó de tres a vuit anys quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan el finançament es cometi mitjançant grup organitzat.
- b) Quan el subjecte obri amb habitualitat.

La temptativa i la conspiració són punibles.

Article 366 tercer. Conseqüències accessòries

Amb relació a les infraccions previstes en aquest capítol el tribunal ha d'imposar, endemés de les penes previstes, una o diverses de les mesures següents:

1. Comís del producte del delictes o dels fons objecte del finançament en els termes previstos a l'article 70.
2. Dissolució de l'organització o clausura definitiva dels seus locals o establiments oberts al públic.

3. Suspensió de les activitats de l'organització, o clausura dels seus locals o establiments oberts al públic per un període no superior a cinc anys.

4. Prohibició de realitzar les activitats, operacions mercantils o negocis, mitjançant l'exercici dels quals s'hagi facilitat o encobert el delictes, per temps no superior a cinc anys.

5. Les altres mesures, referides a les persones físiques o a les persones jurídiques, esmentades a l'article 71, que puguin correspondre.

Article 385 bis. Altres subjectes de la corrupció

El que preveuen els tres articles anteriors amb relació al batlle o al magistrat, és també aplicable als supòsits en què les conductes descrites es verifiquin sobre o per funcionaris i agents de tribunals internacionals.

Article 3. Delegació

S'encarrega al Govern que, en el termini màxim de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret legislatiu corresponent, el text refós de l'articulat i de la disposició derogatòria de la Llei qualificada del Codi penal, del 21 de febrer del 2005, incloent-hi totes les modificacions i addicions aportades mitjançant aquesta Llei.

Disposició transitòria

Les persones condemnades per sentència ferma a una pena privativa o restrictiva de llibertat l'execució de la qual no s'hagi suspès i que encara no s'hagi complert en la seva totalitat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden instar el corresponent judici de revisió en la forma establerta als articles 253 i següents del Codi de procediment penal.

Disposició derogatòria

L'article 509 queda sense contingut.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 4 de març del 2008, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, en data 21 de febrer, sota el títol **Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del

Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de Llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 1 d'abril del 2008, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 de març del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Projecte de Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal

Exposició de motius

L'adequació de les normes penals als tractats internacionals signats o ratificats per Andorra obligava a fer una modificació puntual del Codi penal en certs articles per adaptar la normativa esmentada a les necessitats urgents d'homologació internacional del nostre Estat, en especial en matèria de corrupció i finançament del terrorisme. Precisament, la modificació de l'articulat del dit cos material comporta, al seu torn, la modificació i l'adequació del Codi de procediment penal i la Llei 10/2005, del 21 de febrer, qualificada de modificació del Codi de procediment penal a les variacions operades. De nou, igual que s'ha fet en la norma punitiva material, s'ha aprofitat l'ocasió per completar i modificar alguns articles del Codi de procediment penal per fer-lo més segur en la seva aplicació i més garantista dels drets fonamentals dels ciutadans.

Article 1. Modificacions de determinats articles

Es modifiquen els articles 26, 27, 40, 66, 87, 108, 116, 122 bis, 122 ter, 144, 163, 165, 179, 181, 208, 209, i 230 del Codi de procediment penal, que queden redactats com segueix:

Article 26

1. Per reunir les proves necessàries, els agents del Servei de Policia, sempre que sigui necessari, han de: Traslladar-se al lloc de la infracció; procedir a tota constatació material, i fer, quan escaigui, el reportatge fotogràfic o audiovisual corresponent; fer-

se assistir per persones amb competència especial, requerides a aquest efecte; prendre declaració a tota persona susceptible d'aportar indicacions; procedir a les perquisicions necessàries amb el consentiment previ i signat de la persona que ocupi el lloc i sempre amb l'obligació de notificar-li prèviament el dret que té de negar-s'hi.

En cas de negativa o d'absència de la persona interessada, la policia necessita autorització escrita del batlle.

L'autorització del batlle ha de concretar els domicilis o les dependències on s'efectuaran els escorcolls i raonar la conveniència de l'escorcoll que s'ha de practicar. L'autorització es presenta a qualsevol persona que ocupi el lloc o les dependències. En cas d'absència de l'ocupant, l'escorcoll s'ha de practicar en presència d'un secretari judicial que n'aixequi acta amb la llista de tots i cada un dels documents i béns intervinguts. Excepcionalment i per raons d'urgència, l'escorcoll es pot practicar sense la presència del secretari judicial, amb l'autorització verbal prèvia del batlle, que haurà de raonar l'autorització amb posterioritat.

2. Retenir totes les peces i els objectes que es refereixin a la infracció, en particular les armes i els instruments que han servit o eren destinats a perpetrar-la, i també tot allò que sembli haver estat producte de la infracció o que en pugui constituir un indicatiu. Els objectes intervinguts s'han de precintar i s'han d'adjuntar a les diligències practicades, juntament amb l'inventari complet. Quan pel seu volum o per altres característiques els béns requisats no puguin adjuntar-se a l'expedient, se n'ha de fer la llista corresponent indicant el lloc on es troba cadascun i la persona que se'n fa càrrec, i els béns han de quedar a disposició judicial. El precinte de tots els béns intervinguts pot ser aixecat únicament pel batlle o el tribunal. Als béns que no tinguin interès per a la causa se'ls ha de donar, al més aviat possible, el destí a què fa referència l'article 79.

Fins i tot en cas que la policia no hagi tingut temps material d'examinar tots els objectes retinguts, aquests objectes s'han de lliurar al batlle, llevat que, mitjançant l'aute raonat corresponent, el batlle autoritzi la policia a examinar-los per un termini màxim de deu dies, sense perjudici que posteriorment s'acordi la pràctica d'una prova pericial d'acord amb el que disposen els articles 80 i següents d'aquest Codi.

3. Entrar en un domicili o en un altre lloc i escorcollar-lo quan un delinqüent immediatament perseguit s'hi amagui o s'hi refugii, o bé sigui sorprès *in fraganti* en la comissió d'un delictes. Si es procedeix a una perquisició s'han de complir les formalitats previstes als punts 1 i 2 anteriors.

4. Intervenir les comunicacions telefòniques, telegràfiques, postals o altres, amb autorització judicial prèvia, en les condicions previstes a l'apartat segon de l'article 87.

5. Procedir als enregistraments tècnics audiovisuals oportuns, amb la prèvia i corresponent autorització judicial motivada.

6. L'obtenció de qualsevol prova que pugui afectar la integritat o la intimitat de la persona investigada requereix la prèvia autorització judicial motivada en cas de negativa o manca de consentiment exprés. S'exceptuen d'aquesta obligació, sempre que no hi hagi risc per a la salut ni comportin un tracte cruel, inhumà o degradant:

- Les rodes de reconeixement.
- Els exàmens dactiloscòpics o altres exàmens antropomòrfics.
- L'escorcoll personal, de les pertinences o del vehicle, sempre que no constitueixi el domicili del sospitós.
- La inspecció i l'examen corporals que no afectin a les parts íntimes del cos.

Article 27

Els agents del Servei de Policia tenen l'obligació de detenir:

1. La persona que intenti cometre un delicte.
2. El delinqüent *in fraganti*.
3. L'escàpol de la presó.
4. El processat en situació de presó provisional o el condemnat rebel al qual li quedi pena de presó per complir.
5. La persona contra la qual hi hagi motius per creure que ha participat en la comissió d'un delicte o de la qual es pugui presumir que no compareixerà quan sigui citada davant l'autoritat judicial.

En matèria de blanqueig de diners o valors o dels delictes subjacents que l'origenen, mitjançant el corresponent aute motivat, el batlle instructor pot alliberar els agents de policia de l'obligació de detenció i acordar que no es detinguin els sospitosos de la comissió del delicte o diferir-ne la detenció, amb la finalitat d'identificar les persones implicades o d'obtenir les proves necessàries, sempre que hi hagi proporció entre l'interès de la investigació i el perill que la manca de detenció pugui representar.

Article 40

Quan amb els elements de fet que constin en l'atestat, en la denúncia o en la querella no se'n pot determinar la natura i les circumstàncies, les persones que hi hagin participat o el procediment

oportú, el batlle ha d'instruir diligències prèvies, que han de ser registrades al llibre corresponent, i donar compte de la incoació al Ministeri Fiscal. La instrucció de les diligències prèvies s'ha d'efectuar de manera abreujada, precisa i amb celeritat.

El batlle pot decretar per aute motivat el secret total o parcial de les diligències prèvies incoades per delicte major, fins a una durada màxima d'un mes.

L'obtenció de qualsevol prova que pugui afectar la integritat o la intimitat de les persones requereix la prèvia ordre judicial motivada i el compliment de les prescripcions legals que estableix aquest Codi per a la fase d'instrucció.

Article 66

El batlle pot fer citar tota persona la declaració de la qual estimi útil, i particularment el denunciante. Fins i tot es pot traslladar prop del testimoni si al testimoni li és impossible comparèixer.

Si es tracta d'una de les persones definides a l'article 144 s'han d'adoptar les prevencions previstes en aquell article.

Article 87

1. El batlle instructor s'ha d'esforçar, fins i tot en cas d'haver confessat l'inculpat, a recollir tots els elements adequats per poder establir, si escau, la imputabilitat del delicte a l'inculpat i determinar-ne la culpabilitat o la innocència. Per fer això, ha de procedir, segons les circumstàncies, a les confrontacions al lloc; a l'ocupació de l'objecte; a l'interrogatori dels testimonis, de la víctima i de l'inculpat; ha d'ordenar els dictàmens, i finalment, ha d'examinar els indicis i les presumpcions.

2. En matèria de delictes majors i en cas que la pràctica d'intervencions de comunicacions telefòniques, telegràfiques, postals o altres es consideri útil per a la recerca de la veritat, el batlle pot ordenar aquesta mesura en qualsevol moment de la investigació en les condicions següents:

a) L'autorització es dona mitjançant l'aute corresponent, que es notifica immediatament al Ministeri Fiscal. Se n'ha de portar un registre cronològic foliat, en el qual el batlle autoritzant ha d'anotar immediatament les decisions que adopti sobre la matèria.

b) L'aute del batlle ha de precisar el delicte major de què es tracta, les persones presumptament implicades, si n'hi ha de conegudes, així com els motius pels quals és necessari utilitzar aquest procediment, i tots els elements d'identificació de la comunicació que cal interceptar. La durada de l'escolta, que no pot excedir dos mesos, es pot

renovar, per aute motivat, dues vegades en les mateixes condicions.

c) La intervenció la realitzen la persona o el servei designats pel batlle, els quals estan subjectes al secret professional, i es perllonga sota el control del batlle instructor.

d) Les cintes enregistrades, o els suports materials o informàtics on es recullin les comunicacions, han de ser totalment precintats, i units íntegrament al sumari. Els textos o els documents destinats a ser reproduïts en la vista de la causa han de ser triats de manera contradictòria amb l'acusació i la defensa pel batlle instructor o l'agent de policia judicial habilitat a aquest efecte pel batlle, i reproduïts en tota la seva extensió.

e) Les cintes no utilitzades s'han de ser conservar com a annex al sumari i, esdevinguda la resolució definitiva del cas, ja sigui per sentència condemnatòria o absolutòria, ja sigui per sobreesiment o per simple prescripció del suposat delictes, han de ser destruïdes juntament amb les utilitzades, sota el control de l'autoritat judicial.

f) Cap intervenció no pot tenir lloc quan es tracti del despatx d'un advocat o del seu domicili, sense que prèviament el batlle n'informi el degà del Col·legi d'Advocats.

3. La mesura d'intervenció telefònica pot adoptar-se per peça separada, sobre la qual pot decretar-se el secret sumarial mentre duri la causa i s'ha d'unir al sumari un cop feta la intervenció. En cas que la intervenció no aporti indicis de criminalitat i s'aixequi el secret sumarial, el batlle ha de comunicar la intervenció a l'interessat, que pot conèixer el contingut de la informació recaptada.

4. En cas que sigui necessari obtenir informació de qualsevol entitat financera o d'una persona física o jurídica sotmesa al secret professional o altre, el batlle ho ha d'acordar per aute motivat.

5. En matèria de delictes majors, l'obtenció de qualsevol prova que pugui afectar la integritat o la intimitat de les persones investigades, en contra del seu consentiment o sense el seu consentiment, ha d'acordar-se mitjançant aute motivat, tenint present la idoneïtat i l'adequació de la mesura per a la determinació dels fets, la necessitat de la mateixa mesura de manera que esdevingui imprescindible per esbrinar els fets, i la proporcionalitat de la mesura, tenint present l'interès de la investigació, atesos els indicis obtinguts i la gravetat del delictes perseguit, i l'afectació del dret fonamental que representa, que ha de ser sempre respectat en el seu contingut essencial. L'aute ha d'indicar les persones autoritzades per a la pràctica de la prova. En cap cas no es pot acordar la realització d'una prova que

comporti un risc per a la salut o constitueixi un tracte cruel, inhumà o degradant.

6. Les mateixes garanties establertes en aquest article s'han de respectar quan el titular del domicili, de la seu social o del mitjà de comunicació utilitzat per a la comissió del delictes major sigui una persona jurídica.

Article 108

El termini de presó provisional o d'arrest provisional amb control monitoritzat o sense no pot excedir els quatre mesos.

No obstant això, el batlle o el tribunal competent poden, per resolució raonada, prorrogar aquest termini pel mateix temps, transcorregut el qual s'ha d'acordar preceptivament la llibertat provisional si es tracta de delictes menors. En cas de delictes majors, i únicament pel que fa a la situació de presó provisional, les pròrrogues són de quatre mesos i no poden excedir de dues. En el cas de causes seguides pels delictes d'homicidi, d'assassinat, de tortura, d'esclavatge, de violació, de tràfic de drogues, de segrest, de tràfic d'infants, de tràfic il·legal d'armes, de proxenetisme, de terrorisme, de finançament del terrorisme, de blanqueig de diners o valors, d'associació per atemptar contra el Principat o contra l'ordre constitucional i pels delictes contra la comunitat internacional hi cap una tercera pròrroga i excepcionalment una quarta, sempre que sigui a petició del Ministeri Fiscal, atesa l'especial gravetat dels delictes perseguits.

En tot cas, el termini de presó provisional no pot excedir la meitat de la pena assenyalada al Codi penal pel delictes o pels delictes pels quals s'ha processat, tenint en compte el sistema d'acumulació de penes, i el termini d'arrest no pot excedir els vuit mesos.

Si es produeix apel·lació, el termini de presó preventiva no pot excedir els divuit mesos a partir de la notificació de la sentència i, en tot cas, s'ha d'acordar preceptivament la llibertat provisional quan el termini de presó provisional arribi al de la pena imposada pel tribunal de primera instància.

Si després de la comissió del delictes, i l'encausat es troba en situació de presó o d'arrest provisionals, sobreve la seva demència, el batlle o el tribunal han de disposar el seu ingrés en un establiment adequat, del qual ha de sortir, quan s'obtingui l'alta mèdica i havent-ne informat prèviament l'autoritat judicial, per continuar en la mateixa situació processal anterior. L'internament suspèn els terminis establerts per a la presó i l'arrest provisionals, sense perjudici que pugui ser tingut en compte posteriorment per a l'abonament de la pena de presó o d'arrest. Contra la decisió d'internament adoptada pel batlle instructor

o el tribunal es pot interposar recurs, d'acord amb el que disposen respectivament els articles 194, 195 i següents d'aquest Codi.

Article 116

Endemés de per garantir les possibles responsabilitats civils, el batlle pot acordar per aute motivat l'embargament i el segrest, durant la tramitació de les diligències prèvies o del sumari, de tots els fons sobre els quals hi hagi indicis objectius suficients per creure que són producte, directament o indirectament, del delicte, a l'efecte de garantir el compliment del comís i el comís per equivalent que preveu l'article 70 del Codi penal. També pot embargar o segrestar els béns i els drets pertanyents a un tercer no responsable llevat que aquest tercer els hagi adquirit legalment d'acord amb el que disposen els articles 119 i 120.

A l'efecte d'aquest article, s'entén per *fons* els actius financers, els béns de tota natura, materials o immaterials, mobles o immobles i els documents, títols o instruments jurídics de qualsevol forma, fins i tot l'electrònica o digital, que certifiquen un dret de propietat o un interès sobre els mateixos béns, especialment, però no exclusivament, els havers i els crèdits bancaris, els xecs de viatge, els xecs bancaris, les ordres de pagament, les accions, els títols valors, les obligacions, les lletres de canvi i de crèdit.

El batlle ha de prendre les disposicions necessàries per assegurar la conservació en bon estat dels béns embargats amb els seus productes i accessions i, si escau, en nomena un administrador. Si es tracta de diners o productes financers que es trobin en una entitat bancària, el batlle o el tribunal poden acordar que siguin dipositats a l'Institut Andorrà de Finances (INAF), amb la corresponent liquidació prèvia si es tracta de productes financers. L'INAF ha de posar a disposició de l'autoritat judicial l'import dipositat i els interessos habituals produïts quan sigui requerit per aquesta autoritat.

En matèria de blanqueig de diners o valors o dels delictes subjacents que l'origenen, mitjançant el corresponent aute motivat, el batlle instructor pot acordar que no es procedeixi al segrest o a l'embargament dels béns i drets d'aquests, o diferir-ne l'embargament o el segrest, autoritzar qualsevol operació, transferència o qualsevol alienació de qualsevol bé que hauria pogut ser objecte d'un comís ulterior, amb la finalitat d'identificar les persones implicades o d'obtenir les proves necessàries, sempre que hi hagi proporció entre l'interès de la investigació i el perill que l'operació, la transferència o l'alienació o la manca d'embargament o de segrest puguin representar.

Article 122 bis

1. El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar, a demanda del director del Servei de Policia, la circulació o l'entrega de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, i també armes de foc, obres d'art, moneda falsa, representacions d'infants dedicats a activitats sexuals o de les seves parts sexuals, òrgans humans, objectes o diners i valors procedents d'una operació de blanqueig de diners o valors o dels delictes subjacents que l'origenen. Per adoptar aquestes mesures, s'ha de tenir en compte si són necessàries amb relació a la importància del delicte i amb les possibilitats de vigilància.

2. La circulació o l'entrega controlada consisteix a permetre trameses il·lícites de drogues, objectes o substàncies esmentades en el paràgraf anterior, així com de les coses o valors que les hagin substituït, i fer-ne un seguiment de la circulació, la sortida o l'entrada sense interferència que ho obstaculitzi per part de l'autoritat o dels seus agents i sota la seva vigilància. Aquesta operació té per finalitat descobrir o identificar persones involucrades en la comissió d'algun delicte en relació amb les dites drogues, els objectes o les substàncies o de prestar ajuda a autoritats estrangeres que persegueixen els mateixos fins.

3. Els funcionaris de policia han de donar compte de llur actuació de forma immediata al batlle competent.

Article 122 tercer

El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar a demanda del director del Servei de Policia la participació activa d'un agent encobert en els delictes relacionats amb la droga, les armes de foc, la moneda falsa, el proxenetisme, el terrorisme, la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, el tràfic d'òrgans humans i el blanqueig de diners o valors o els delictes subjacents que l'origenen.

Aquest agent encobert ha de revestir obligatòriament la condició de funcionari de policia amb funcions de policia judicial.

Article 144

Una vegada el tribunal ha manat que es presenti a declarar un testimoni, li pregunta el nom, els cognoms, l'estat, l'edat i la professió; si coneix o no els inculpats i si hi té parentiu, amiat o qualsevol altra relació. Prestat el jurament o la promesa que se li exigeix, el tribunal i, després les parts, li poden fer les preguntes que considerin més oportunes i pertinents per aclarir els fets sobre els quals declarar.

Si el testimoni és un funcionari de la policia o del Centre de Detenció s'ha de mencionar únicament el seu número d'identificació. Les dades personals de l'interessat només es revelen si hi ha interès legítim o causa justificada.

Les mateixes prevencions poden aplicar-se a les víctimes definides a l'article 114 del Codi penal.

Article 163

Els delictes menors i les contravencions penals poden ser jutjats pel procediment d'ordenança penal sempre que el procediment no se segueixi, a més, per un delictes major.

També es pot fer ús del procediment d'ordenança penal quan, a més de resoldre sobre la responsabilitat penal, s'ha de resoldre sobre la responsabilitat civil derivada de la infracció penal. En aquest supòsit, si no se'n pot fer pronunciament en el mateix acte, la qüestió ha de ser resolta en període d'execució de sentència, en què es determinen els responsables civils, el grau de responsabilitat i els quàntums indemnitzatoris. Per garantir el dret a la defensa, s'ha d'atribuir advocat d'ofici al responsable penal, si no n'ha nomenat, i també, sempre que s'aculli al torn de benefici de pobresa, a qualsevol altra persona contra la qual es dirigeixi l'acció civil derivada del delictes.

En cas que es faci ús de l'ordenança penal en el moment en què un detingut és posat a disposició judicial i amb anterioritat a prendre-li declaració, en lloc de l'advocat d'ofici, actua l'advocat de guàrdia.

Article 165

Notificada l'ordenança a l'interessat, al lletrat que assegura la defensa i al Ministeri Fiscal, aquest darrer i els interessats, amb consulta prèvia amb el seu lletrat, en aquell mateix acte, poden formular oposició per simple manifestació davant el secretari de la Batllia.

En defecte d'oposició l'ordenança esdevé ferma i executòria. En aquest cas es notifica en aquell mateix acte i per escrit l'ordenança penal, que ha de contenir un resum breu dels fets, la seva qualificació jurídica i la pena imposada, i es comunica, si escau, al Registre d'Antecedents Penals.

Article 179

Les providències han de contenir la resolució del batlle o el tribunal, la data en què s'acordin, la rúbrica del batlle o dels magistrats i la signatura del secretari. Els autes s'han de redactar fonamentats en resultants i considerants concrets i limitats, els uns i els altres, a la qüestió que es decideixi. Els autes susceptibles de recurs han d'indicar el tipus de recurs i el termini en què es pot interposar.

Article 181

La sentència ha de resoldre igualment:

1. Sobre les qüestions a què fa referència l'article 124, sobre el comís i les altres conseqüències accessòries, i sobre la responsabilitat civil objecte del judici ordenant, si escau, la restitució i, si no és possible, la indemnització que correspongui, la reparació dels danys i la indemnització pels perjudicis morals i materials.
2. Sobre la declaració de querella calumniosa en cas que sigui procedent.
3. Sobre el pagament de despeses processals.
4. Sobre l'abonament de qualsevol mesura de caràcter personal, adoptada preventivament, per al compliment de la pena imposada, llevat de la presó provisional, que s'abona sempre.
5. Sobre la dispensa eventual d'inscripció d'antecedents penals o restricció de publicitat dels mateixos antecedents, bé sigui decretada d'ofici o bé sigui decretada a instància de part.

Les sentències que siguin susceptibles de recurs han d'indicar el tipus de recurs i el termini en què es pot interposar.

Article 208

El compliment a Andorra de les penes privatives i restrictives de llibertat s'ajusta al que disposen les lleis especials i els reglaments corresponents. En matèria de privació del permís de conduir el tribunal pot fer ús de les facultats que l'article 110.2 lletra c) atorga al batlle instructor.

S'ha d'abonar enterament el temps de presó preventiva, el temps d'arrest i el temps de privació de permís d'arma o de conduir que s'hagi efectuat durant la instrucció de la causa, tenint en compte, si escau, el que es disposa a l'article 110 apartat 2, lletra c) d'aquest Codi i les equivalències següents:

Un arrest de temps festiu al centre penitenciari equival a dos dies de presó o a un, si s'ha complert al domicili.

Dos dies d'arrest nocturn o parcial diari al centre penitenciari equivalen a un dia de presó o a mig si s'ha complert al domicili.

Dos dies d'arrest domiciliari equivalen a un dia de presó.

Els beneficis relatius a la reducció o al compliment de les penes de presó o arrest són acumulables dins els límits previstos per la llei.

Article 209

1. Quan es tracti de penes privatives de llibertat superiors a un mes complertes a Andorra, el tribunal

pot, d'ofici o a proposta del director del Centre Penitenciari, després d'informe previ del fiscal, acordar una reducció de pena per bona conducta i col·laboració del pres en les activitats del Centre. Aquesta reducció no pot ser superior a 2,5 dies per mes de presó o d'arrest complert en centre penitenciari calculats sobre la pena imposada.

2. Els tribunals poden retirar totalment o parcialment, d'ofici o a demanda del director del Centre Penitenciari o del fiscal, la reducció acordada en cas d'infracció posterior del condemnat a les normes penitenciàries, en cas de mala conducta.

3. No es pot interposar recurs contra les resolucions dictades en aquesta matèria.

Article 230

El condemnat que, en període d'execució de sentència, hagi complert almenys les dues terceres parts de la pena de presó ferma, després d'haver-se aplicat els beneficis de l'article 209 si és el cas, pot sol·licitar acollir-se al règim de semilibertat amb control monitoritzat o sense, per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir, amb independència del que disposa l'article anterior.

Acordada la semilibertat pel tribunal en mèrits d'aquest article o de l'article anterior, i transcorreguda la meitat del termini previst per la semilibertat, el tribunal, d'ofici o a instància del pres, pot acordar la seva llibertat condicional per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir.

Els tribunals poden atorgar igualment la llibertat condicional al condemnat, hagi estat expulsat o no, quan hagi complert les cinc sisenes parts de la pena de presó ferma imposada en la sentència, o del ròssec resultant després de l'aplicació del benefici establert a l'article 209 i amb independència de si la pena de presó ha estat substituïda per la d'arrest domiciliari prevista a l'article 210 d'aquest Codi. Aquest benefici és també aplicable a les penes d'arrest.

Article 2. Addició de l'article 157 bis

Es crea un nou article 157 bis amb el contingut següent:

Article 157 bis

Acabada la vista de la causa, el tribunal, atesa la dificultat de la causa examinada, la gravetat dels delictes objecte de la mateixa causa, i qualsevol altra circumstància digna de consideració, comunica a les parts la data en què es procedirà a la lectura de la sentència. La comunicació té efectes de citació si així ho acorda el tribunal. Excepcionalment, el tribunal pot acordar la posposició de la comunicació, i assenyalar-ne nova data, per causes justificades.

Article 3. Delegació

S'encarrega al Govern que, en el termini màxim de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret legislatiu corresponent, el text refós de l'articulat de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 7 de gener de 1999, incloent-hi totes les modificacions i l'addició aportades mitjançant aquesta Llei.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Avís

El proper dia 14 de març del 2008, divendres, a les 18.00h, se celebrarà a la Casa de la Vall, una Sessió Tradicional del Consell General.

L'ordre del dia d'aquesta sessió és el següent:

1. Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.
2. Informe de la delegació del Consell General a l'APF.
3. Informe de la delegació del Consell General a l'OSCE.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 de març del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

5.3 Altres

Edicte

Per acord de la Sindicatura de data 4 de març del 2008, es convoca un concurs nacional per a l'adquisició de diferents aparells informàtics (Hardware), així com la seva instal·lació i posada en funcionament.

Les persones interessades a participar en el referit concurs, poden retirar el plec de condicions que regeix el concurs, a la Secretaria General del Consell General.

Les ofertes s'han de presentar en dos sobres tancats i lacrats, juntament amb les condicions administratives establertes en el plec de bases, a la Secretaria General del Consell General abans de les 17.30h, del dia 8 d'abril del 2008.

L'obertura dels plecs s'efectuarà a les 10.00h del dia hàbil següent al venciment del termini de presentació de les ofertes.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 de març del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Edicte

Per acord de la Sindicatura de data 4 de març del 2008, es convoca un concurs nacional per a la contractació de serveis informàtics.

Les persones interessades a participar en el referit concurs, poden retirar el plec de condicions que regeix el concurs, a la Secretaria General del Consell General.

Les ofertes s'han de presentar en dos sobres tancats i lacrats, juntament amb les condicions administratives establertes en el plec de bases, a la Secretaria General del Consell General abans de les 17.30h, del dia 8 d'abril del 2008.

L'obertura dels plecs s'efectuarà a les 10.30h del dia hàbil següent al venciment del termini de presentació de les ofertes.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 de març del 2008

Joan Gabriel i Estany
Síndic General